

www.sala.dk

SAMMENSLUTNINGEN
AF
LANDBRUGETS
ARBEJDSGIVERFORENINGER

Folketingets arbejdsmarkedsudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Vester Farimagsgade 1
Postboks 367
1504 København V

Tlf. 3313 4655
Fax 3311 8953
E-mail: info@sala.dk

13.03.2006
Sag nr.: 8.01/nja
Direkte tlf.: 3370 2016
E-mail: nja@sala.dk

Lovligheden af østafतालens indgreb i forhold til udstationeringsdirektivet

I forbindelse med drøftelserne om østafतालens videreførelse har SALA stillet spørgsmålstegn ved, om de af østafतालen afledte indgreb i forhold til anvendelse af vikarer er i overensstemmelse med EU-retten.

Der er i henhold til østafतालen indført særregler for vikarer fra EU-8 landene, idet sådanne vikarer anses for vandrende arbejdstagere. Udlejning af vikarer fra et vikarbureau hjemmehørende i et EU-8 land skal derfor ske efter helt andre principper end udleje af vikarer fra f.eks. et dansk eller tysk vikarbureau.

Den praksis har samtidigt indvirket på myndighedernes bedømmelse af indgåede entreprisekontrakter med virksomheder hjemmehørende i et EU-8 land, idet disse entreprisekontrakter ofte bedømmes som arbejdsudleje og dermed sidestilles med udlejning af vikarer.

Som hjemmel til at indføre særregler for vikarer udlejet af virksomheder fra EU-8 lande anvendes to kendelser fra EF-domstolen fra hhv. 1989 og 1993. Disse vedrører spørgsmål omkring en tidligere udvidelse af EU.

Siden afsigelsen af disse kendelser har Rådet og Europaparlamentet i 1996 vedtaget direktivet om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser.

Desuden er spørgsmålet om vandrende arbejdstagere og anvendelse af udstationeringsdirektivet centralt i de tiltrædelsestraktater, der er indgået med EU-8 landene. Her skelnes klart mellem EU-15 landenes adgang til at indføre overgangsordninger for på den ene side vandrende arbejdstagere og på den anden side levering af tjeneste-

ydelser over landegrænser, reguleret af udstationeringsdirektivet, som også omfatter vikarbureauer.

Danmark har på linie med de øvrige EU-15 lande forbeholdt sig ret til at kunne indføre overgangsordninger for så vidt angår vandrende arbejdstagere, mens kun Tyskland og Østrig har forbeholdt sig denne ret for så vidt angår udstationeringsdirektivet.

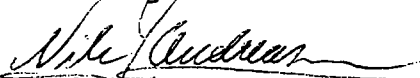
Det er derfor SALAs opfattelse, at kendelserne fra 1989 og 1993 ikke kan anvendes som hjemmel til at opstille særlige regler for virksomheder fra EU-8 landene hvad angår aktiviteter, som omfattes af udstationeringsdirektivet.

Udstationeringsdirektivet har ved dets vedtagelse gjort op med problemstillingen rejst i de to kendelser fra EF-domstolen, og tiltrædelsestraktaterne med EU-8 landene skelner klart mellem vandrende arbejdstagere og aktiviteter under udstationeringsdirektivet. Danmark har derfor efter SALA opfattelse ikke ret til at stille andre krav til virksomheder baseret i EU-8 lande, end der stilles til virksomheder i det øvrige EU for så vidt angår virksomhedernes levering af tjenesteydelser i Danmark.

SALA skal opfordre Folketingets arbejdsmarkedsudvalg til at søge denne problemstilling belyst, eventuelt ved en forespørgsel til Kammeradvokaten.

SALA står til rådighed for en uddybning af disse synspunkter, hvis udvalget måtte ønske det.

Med venlig hilsen

Nils J. Andreasen